

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL HEMATOLOGICKY A ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH DĚTÍ

2 0 0 5

ROČENKA SDRUŽENÍ ŠANCE – OLMOUC 2005

Co je to Šance?

Na onkohematologickém oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci pracuje neziskové občanské sdružení ŠANCE, které je samostatným centrem pro pomoc hematologicky a onkologicky nemocným dětem v oblasti střední Moravy.

SDRUŽENÍ RODIČŮ
A PŘÁTEL
HEMATOLOGICKY
A ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH DĚTÍ

Veškerá činnost je zaměřena na několik oblastí:

1. humanizace onkohematologického oddělení Dětské kliniky
2. pomoc nemocným dětem v době pobytu na oddělení a usnadnění návratu do běžného života
3. zlepšení vzájemné spolupráce rodičů nemocných dětí s ošetřujícím personálem a rodičů navzájem
4. organizace a zdravotnické zajištění rekondičních pobytů pro děti v zimním a letním období
5. zajištění víkendových pobytů rodin nejméně jednou ročně
6. zajištění vánočního setkání dětí a jejich rodičů
7. rozšiřování registru dárců kostní dřeně
8. šíření osvěty s cílem lepší informovanosti veřejnosti – v rámci humanitárních akcí informuje veřejnost o závažnosti onkologických a hematologických onemocnění, o léčebných postupech, o možnosti zařazení vyléčených pacientů do normálního života
9. Šance spolupracuje s Nadací pro výzkum rakoviny Olomouc, jejímž cílem je podpora výzkumu a vývoje profinádorových léčiv.

Co se nám podařilo?

- ▶ rekonstruovat hematologickou ambulanci
- ▶ stát se součástí mezinárodní organizace ICCPO
- ▶ založit na Zlínsku registr dárců kostní dřeně a
- ▶ podílet se na vybavení Laboratoře experimentální medicíny
- ▶ vybudovat na onkohematologickém oddělení kuchyňku pro rodiče a jídelnu pro děti
- ▶ vybavit lékařskou a sesterskou pracovnu novým nábytkem
- ▶ rekonstruovat a vybavit denní stacionář, společenskou místnost a hernu
- ▶ zakoupit zdravotnickou techniku a nadstandardní zařízení pro oddělení 21B
- ▶ zřídit internetové stránky Sdružení Šance
- ▶ navázat trvalou spolupráci s Barretstown Gang Camp v Irsku
- ▶ úzce spolupracovat s Nadací pro výzkum rakoviny na Dětské klinice v Olomouci a Nadací Olgy Havlové v Praze
- ▶ získat potřebné finanční prostředky na přestavbu onkohematologického oddělení 21B

Co jsme letos pořádali...

- LEDEN** ▶ 9. zimní rekondiční pobyt na chatě Poma v Malenovicích pod Lysou horou
- ÚNOR** ▶ 3. společenský ples pro členy Šance, zdravotnický personál a rodiče léčených dětí v penzionu „Stará Sřelnice“ v Hranicích na Moravě
- ▶ putovní výstavu M. Dvořáka a V. Míhála „Život se nám zastavil jen na chvíli“ v Zubří
- ▶ Den dětských nádorových onemocnění – „Léčba mýma očima“ – děti při pobytu na onkohematologickém oddělení fotografovaly vše, co je zaujalo a inspirovalo
- BŘEZEN** ▶ „Život se nám zastavil jen na chvíli“ v kafe Retro v Zábřehu
- DUBEN** ▶ charitativní akci „Bleší trh“ v Kulturním a vzdělávacím centru v Zábřehu
- ▶ divadelní představení „Tři mušketýři“ v divadle Broadway v Praze
- KVĚTEN** ▶ setkání v ZOO a předání daru klokanu „Haima“, kterému je sdružení Šance kmotrou
- ▶ výstava fotografií „Život se nám zastavil jen na chvíli“ na „Pediatrických dnech“ v Regionálním centru v Olomouci
- ▶ účast na mezinárodním setkání organizací ICCCP v Turecku (setkání rodičů a dětí s leukémií)
- ČERVEN** ▶ letní pobyt v Barretstown Gang Campu v Irsku pro děti od 14–17 let
- ▶ prezentace na doprovodní akci „Dětského filmového festivalu ve Zlíně“ v Horní Lidči
- ČERVENEC** ▶ 3. letní ozdravný pobyt ve Starém Městě pod Kr. Sněžníkem v RS Krupá
- SRPEN** ▶ 3. ozdravný pobyt u moře ve Velice v Řecku
- ▶ rekondiční pobyt v Barretstown Gang Campu v Irsku pro děti od 7–13 let
- ZÁŘÍ** ▶ víkendový pobyt v hotelu Junior v Jasné na Slovensku
- ▶ instalace výstavy „Život se nám zastavil jen na chvíli“ na transfúzním oddělení ve FN v Olomouci
- LISTOPAD** ▶ 8. ročník prodejní akce „Vánoční hvězda“ v oblasti střední Moravy
- ▶ divadelní představení „Doma“ od Martina Františáka ve Francově Lhotě
- PROSINEC** ▶ „Adventní věnce“ – vázání a prodej adventních věnců na Dětské klinice v Olomouci
- ▶ setkání u vánočního stromčeka v aule Dětské kliniky v Olomouci

Jak jsme pyšné na svou práci...

A vlásky? Ty jsme si půjčili :-)

...tady mě to bolí!

Itakhlenásmůzetevidětnaoddělení

Vítejte na oddělení dětské onkohematologie Dětské kliniky FN v Olomouci!

Na našem oddělení se léčí děti s onemocněním krve, ke kterým patří:

- ▶ poruchy červených krvinek (anémie, polycytémie)
- ▶ poruchy krevních destiček (trombocytopenie, trombocytózy)
- ▶ poruchy bílých krvinek (leukopenie a leukémie)
- ▶ maligní onemocnění lymfatických uzlin (lymfomy).

Pro všechny naše pacienty jsou k dispozici 3 lékaři, 15 sester, učitelé a psychologové.

Většinu pacientů oddělení tvoří děti se zhoubným hematologickým onemocněním – již výše uvedenou leukémií nebo lymfomy. Za posledních 10 let bylo na našem oddělení léčeno 88 pacientů s těmito vážnými chorobami. Oba typy onemocnění znamenaly před 20 lety pro většinu dětských pacientů rozsudek smrti. V posledních 10 letech se však šance na úplné vyléčení nemoci významně zvýšila. Jsme dnes schopni vyléčit a vrátit do normálního života více než 80% dětí s leukémií i lymfomy.

Naši malí pacienti však musí podstoupit dlouhotrvající a velmi náročnou léčbu cytostatiky – léky zastavujícími zhoubné bujení. Tato léčba je velmi náročná a přináší našim malým pacientům mnoho omezení a někdy i nepříjemné komplikace. Děti jsou vytrženy ze svého rodinného prostředí, na které byly zvyklé. Potřebují tedy mnoho pochopení a trpělivosti ze strany všech členů ošetřujícího týmu. To vše se snažíme našim pacientům poskytnout v plné míře tak, aby byli schopni potřebnou léčbu absolvovat s co nejmenším psychickým i fyzickým strádáním. Umožňujeme rodinným příslušníkům, aby strávili tyto mnohdy nepříjemné chvíle spolu s dětmi a všichni společně se snažíme, aby prostředí na oddělení nahradilo v co největší možné míře prostředí domova.

Na lůžkové části oddělení léčíme i pacienty s anémií a nedostatkem krevních destiček nebo jiných faktorů důležitých pro srážení krve. Tito pacienti nevyžadují tak dlouhou a náročnou hospitalizaci jako děti se zhoubným onemocněním.

Pro děti, které nevyžadují hospitalizaci, je v přední části oddělení k dispozici takzvaný hematologický stacionář – ambulantní část oddělení určená pro děti, které vyžadují jednorázové infuze, krevní transfuze

nebo složitější vyšetření, která jsou někdy prováděna v celkové anestezii. O tyto děti pečují přes den dvě z našich nejzkušenějších sester. Z odborného hlediska jsme schopni poskytnout našim pacientům všechna moderní, často velmi náročná vyšetření, která jsou nezbytná pro stanovení správné diagnózy. Některé druhy vyšetření provádíme jako jediné pracoviště na Moravě (stanovení rezistence buněk na cytostika, vyšetření protilátek proti trombocytům, některé diagnostické testy nutné k potvrzení sférocytární anémie, molekulárně-genetické testy pro diagnostiku hemoglobinopatií, polycytémii a esenciálních trombocytémii).

Přejeme všem dětem, které k nám přicházejí, aby se rychle uzdravily. Pokud s námi jsou nuceny strávit kvůli své nemoci delší dobu, uděláme vždy vše pro to, abychom je co nejrychleji vyléčili a aby všechny na chvíli strávené v nemocnici mohly vzpomínat s úsměvem. Naší největší odměnou je jejich uzdravení.

doc. MUDr. Dagmar Pospíšilová, Ph.D.

My z olomoucké dětské onkohematologie

VEDOUCÍ LÉKAŘ LÉKAŘI

- ▶ MUDr. Zbyněk Novák
- ▶ doc. MUDr. Dagmar Pospíšilová, Ph.D.
- ▶ MUDr. Ivana Stejskalová
- ▶ prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSc.

STANIČNÍ SESTRA

- ▶ Světlana Kašubová

AMBULANTNÍ SESTRY

- ▶ Jitka Fialová
- ▶ Monika Chromcová

SESTRY

- ▶ Simona Filípková
- ▶ Ludmila Frélichová
- ▶ Eva Hůlková
- ▶ Iveta Königová
- ▶ Blanka Krejčíková
- ▶ Pavla Němcová
- ▶ Gabriela Pospěchová

- ▶ Lucie Šubová
- ▶ Zuzana Tomanová

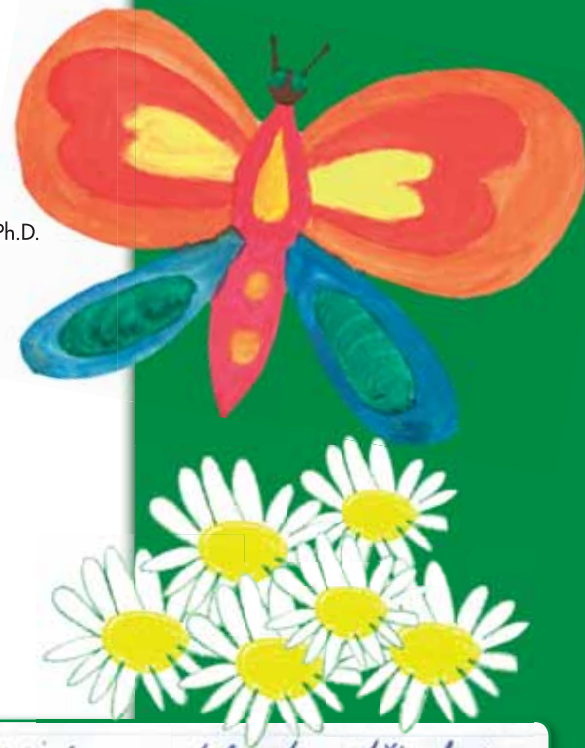
- ▶ Marta Třísková
- ▶ Renata Vyhřídálová

SANITÁRNÍ SESTRY

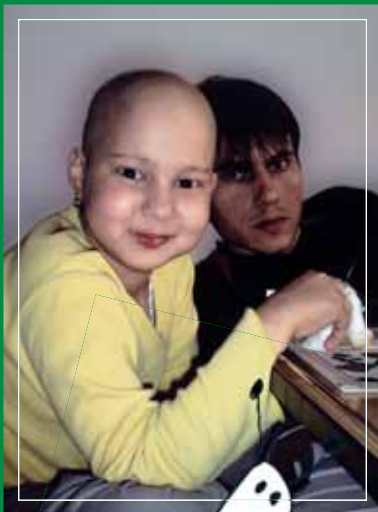
- ▶ Alena Obšnajdrová
- ▶ Markéta Plevková

PSYCHOLOG

- ▶ Mgr. Monika Haliřová

Maminka my dala dvacet tři korun
a ja jsem je dala dětem protože
oni ho potřebují. Dala jsem je dětem
v nemocnici a chej jim udělat radost.
Míša Odrůvková

Zpověď...

Chtěla bych se s vámi podělit o náš příběh. Byli jsme normální obyčejná rodina. Oba jsme s manželem chodili do zaměstnání, doma měli dvě holky, 7letou Sárku a 6letou Sabinu, a řešili problém, zda si pořídit do dnešní doby, jak se říká, třetí dítě, po kterém jsem já moc toužila a manžel snil o synovi, i když tvrdil, že dvě jsou až nad hlavu. Tehdy jsem řekla: „proč ne třetí?“ „CO nám chybí?“ Bydlet kde máme, holky jsou zdravé, s penězi se uskromníme. Tehdy jsme byli opravdu šťastní. V lednu 2004 se nám narodil syn Martínek. Holky měly z bráčky radost, moc mi pomáhaly, a než se nadály, bylo před prázdninami. Sára se těšila na vysvědčení a Sabka po prázdninách do 1. třídy. Kvůli miminu jsme neplánovali dovolenou. Tak, aby to holkám nebylo líto, koupili jsme na zahradu bazén, aby si prázdniny užily. Den před vysvědčením ale bylo všechno jinak. Naše paní doktorka odeslala Sabinku na podrobnější vyšetření do nemocnice s krevním obrazem a stalo se to, co nikdo nečekal. Verdikt zněl: Sabina má akutní formu leukémie. V sekundě se nám změnil život. A to nejenom obrazně, ale i prakticky, protože cizí nemocniční prostředí se mělo na dlouhou dobu stát domovem nejenom pro Sabinku, ale i pro manžela, který se rozhodl s ní v nemocnici zůstat. Byla to beznaděj. Já doma s dvěma dětmi a Sabka s nemocí, jejíž jméno

jsme dlouho nemohli vyslovit. Všechny plány byly fuč. Dnes už nevím proč, ale tehdy jsem nejvíc chtěla rozbit ten bazén, jako by za to všechno mohl. Jako by symbolizoval zpackané léto! Každý den jsem jezdila z Tovačova do Olomouce do nemocnice starou škodovkou půjčenou od dědy, Martínka se Sárkou střídavě odkládala po babičkách a kamarádkách na hlídání. Pomalu jsem si zvykla na dětské onkologické oddělení, které jen díky sestřičkám a lékařům už zdaleka nebylo tím bubákem, jako ten první den. Dávali nám obrovskou sílu a naději a víru, že všechno zvládnem, a i když to nebude hned, vrátí se vše do starých kolejí. Že se nám naše Sabinka zase uzdraví!!! Sestřičkám patří také velký obdiv a díky za to, že při vši té práci, kterou mají, si dovedou najít čas na hry, povídání, blbavinky, a tím dokáží vyčarovat smích na tvářích dětí, které jsou bez vlásků a s kapačkou, a kterým vždy ani do smíchu není. A za to, že moc dobře vědí, že i rodič si potřebuje popovídat a rozebrat svůj problém, když nemůže být doma. Abychom těch problémů neměli málo, dosloužilo staré auto a my na nové neměli. Sabka začala občas jezdit domů, ale její imunita byla natolik oslabena, že se musela vyvarovat zbytečnému kontaktu s lidmi, takže autobus nepřipadal v úvahu. Díky finanční podpoře rodiny a přátel jsem vážnost naší finanční situace zatím výrazně nepocítila.

Ten nej, nej, prostě nejlegračnější den na 21B

Je 7:00 hodin ráno a sloužící lékaři a sestřičky se převlékají do kostýmů, které zapůjčilo celému kolektivu z oddělení 21B Moravské divadlo v Olomouci. Ranní vizita vchází do dveří a v dětských očích vidí úžas a nadšení! Děti se při vizitě setkávají s hashrmanem v dlouhém zeleném fraku a bohatě zdobeném klobouku, kterému z kapsy kouká fonendoskop. Věrně ho doprovází princezna v nádherných šatech, s krásnou korunkou na hlavě (přesně tak, jak to mají všechny princezny v pohádkách), ale ta naše má navíc v ruce špátle a baterku.

V tu chvíli si děti uvědomí, že se konečně dočkaly karnevalu a rychle se zdobí také do kostýmů. Z milých holčiček se staly princezničky a andílci, z chlapečků zase skřítky a broučci. A koho tady máme? Sem tam přeletí veliké čertisko s uličnickým ocáskem a neustále krouží kolem princezny Šeherezády, vyjímající se v břišních tancích. Nechybí tady ani krásné dvorní dámy s róbami a honosnými klobouky, zatancovat si přišly také jeptišky, švarné děvče v kroji a dokonce i dvě bílé paní, které na chvíli opustily své hradby. Ze zvířátek nás navštívil velice rozverný ▶

▶ Rodiče se zadlužovali, brali si půjčky, dávaly se všemožně prachy dohromady, i ty, které byly našetřeny na nutnou rekonstrukci a opravy domu, jen ať dáme dohromady na nějaké slušné auto. V tom jsem pocítila, že vše zlé je na něco dobré, že díky Sabince se rodina stmelila, že držíme při sobě. Jako důkaz nejvyšší byl finanční dar naší rodině na zakoupení auta od příbuzné z Prahy, kterou já nikdy předtím neviděla a která se dozvěděla o našich problémech a ze svých úspor nám dala 100000 Kč, se slovy „hlavně ať se dívka uzdraví“. Dlouho jsme doma řešili, že to nemůžeme přijmout, ale teta byla neústupná. Dnes jsme ve

stálém kontaktu a díky ní věříme v lidskou solidaritu a dobrotu. To není happyend na závěr. To nejlepší je, že i když je Sabinka stále v léčbě, to nejhorší má již dnes za sebou, s ročním zpožděním nastoupila letos v září do školy, místo holé hlavičky má hustou hřívu a i když jí mnoho prášků a má určitá omezení, třeba v tělocviku, je z ní „normální, zdravé dítě“, ze kterého máme všichni velkou radost. Sabinina nemoc nás změnila všechny. S ní byla nemocná celá rodina a nejbližší okolí. Dnes už nebazírujeme na hloupostech, vždycky si řekneme: „a co, hlavně, že jsme zdraví“!

Iveta Kohnová

Teď nejsem žádná pacientka,
teď jsem princezna !!!

Jéééé, to jsou narozeniny!

otkraný beránek... V čem spočívala veselá nálada a pohoda, která panovala celý den? Prozradím Vám jen, že tady hrála skvělá hudba, při které se i dvorní dámy roztancovaly, čertíkovi odletěly růžky, princenzám korunky a jeptiškám bylo tak veselo, jak ještě nikdy předtím nebylo. Zbaštili jsme spoustu dobrůtek

a pamlsků, že bříška jen nabývala! Byla velká legrace a v čem to vězí, se doví jen Ti, co přijdou zase příště. Tak se mějte hezky a snad někdy brzy na dalším karnevalu. Moc se těšíme!

Gábi Pospěchová a Zuzana Tomanová

PRO CELÉ ODDĚLENÍ 21B

Pár měsíců uběhlo a já stojím před koncem léčby. Všem vám tedy děkuju za pomoc v této etapě mého života. Strašně jste mi všichni pomohli. Hlavně v těžkých začátcích. Nikdy jsem netušila, že v nemocnici může být tak „fajn“. Chápající, kamarádské sestřičky. Díky moc všem za to, jak jste mi pomohli. Pokecali se mnou, skamarádili se. I přes to všechno, musím říct, že to byl zase jinak zajímavý článek v mém životě. Musím říct, že se mi tady strašně líbilo, i když je to špitál. Je tu bezvadná atmosféra, vztahy, pěkné zvyky koupání ve vaně na narozky a tak. :) Fakt bezva. Docela se mi aji zalíbilo děláni sestřičky. Pomáhání při uklízení a prostě všechno. Taky mě bavilo otravovat sestřičky: Hlavně Pavlu a Ivet. :)

Byla tu sranda, bylo tu bezva, bezva s váma, protože kdybyste tu nikdo nebyli, bylo by to ještě mnohem větší utrpení. Díky moc moc moc moc za všechno! Za dárky, za dopisy, za pokec, za ochotu, za pomoc a za všechno! Díky všem sestřičkám, doktorům, sanitákům, těm co mi dělali broviak...

Budu na vás v Praze vzpomínat. I pak po Praze. V Praze to ale bude nejvíc, protože tak skvělý personál tam nebude. Určitě se ještě někdy potkáme. A už předem se těším.

Peťa Faltýnková

Vánoční hvězda má osm let

Můj syn Denis ještě jako malý dva a půlletý chlapec onemocněl leukémií. Bydlíme v Olomouci, takže jsme se ocitli na zdejší Dětské klinice FN. Měli jsme štěstí, protože jsem mohla během celého pobytu v nemocnici být neustále s ním. Moc jsem si toho vážila, velmi dobře vím, jak to bylo s hospitalizováním dětí jinde. Pracovala jsem ve škole při nemocnici, kde mohly matky doprovázet děti velmi zřídkla.

Dalším kladem během náročného pobytu na hematologickém oddělení byl personál, hodní a ochotní lékaři a sestry, na které se nezapomíná. Spolu s dalšími rodiči jsme tvořili jednu velkou rodinu. Rádi jsme se večer, když naše děti spaly, setkávali a přemýšleli i nad tím, jak bychom pomohli oddělení. V tom období nás nejvíc trápily infuzní pumpy, pomocí kterých děti dostávaly léky i výživu. Byly starší, nefungovaly dobře a nás to velmi znepokojovalo. Zvykli jsme si kontrolovat jejich funkci, ale i tak se stávalo, že nás nemile překvapily.

Navrhla jsem, že místo hledání sponzorů, kteří by zakoupili nové přístroje, bychom mohli sami vydělat peníze. Setkala jsem se v Itálii s AIL – leukemickou asociací, která organizuje po celé zemi prodej květin – vánočních hvězd a výtěžek použije na pomoc těžce nemocným lidem. A tak jsme tvrdohlavě stáli za touto myšlenkou a před Vánoce roku 1998, to už

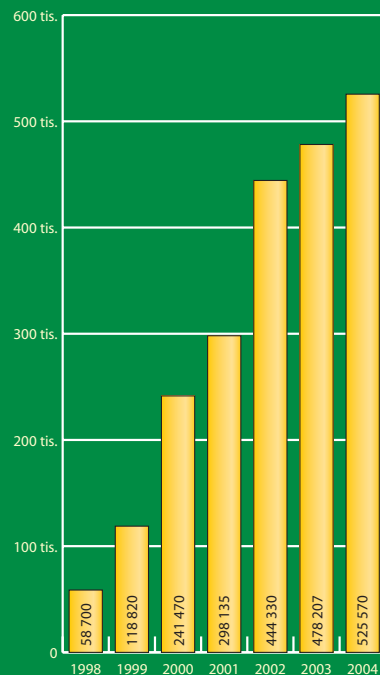
naše děti měly léčbu za sebou, jsme začali s prodejem vánočních květin. Bylo nás asi deset a věřili jsme, že budeme úspěšní. Věřili jsme, že když se něco dělá od srdce a upřímně, tak to musí přinést odměnu. Byli i tací, kteří se smáli a nevěřili.

ALE MY JSME VYHRÁLI. Výtěžek nebyl tak vysoký, protože jsme se podělili i s Nadací pro výzkum rakoviny, která úspěšně pracuje na Dětské klinice. Za rok jsme pokračovali a pak koupili dvě nové moderní infuzní pumpy. Potěšila nás reakce ředitelství Fakultní nemocnice, které nám koupilo třetí.

Za sedm let jsme prodejem vánoční hvězdy získali 2 165 232 Kč. Finanční prostředky byly použity na humanizaci hematologického oddělení, na zakoupení infuzních pump, na podporu výzkumu léčby pro hematologicky a onkologicky nemocné lidi a na ozdravné a relaxační pobyty pro děti po léčbě. V tomto roce bude výtěžek sbírky věnován na humanizaci oddělení 21B. Je nás stále více, rozšiřujeme okruh dobrovolníků a míst, kde se květina prodává. Naše práce, která je hodnocena jenom příjemnými pocity, má velký význam. Všichni ti lidé, kteří mají na vánočním stole právě naši vánoční hvězdu, by chtěli říct, že lidskost a pomoc druhému v obtížné životní situaci je v našich srdcích.

Všem Vám DĚKUJI. Eva Dvořáková

Výtěžek Vánoční hvězdy
(1998–2004)

moje rodina se stále rozrůstá...

poznáváte nás?

...vedoucí oddělení 21B
a bývalá pacientka...

Letní tábor očima nejmladšího

Jmenuji se David Hradil, a přestože mi ještě nebyl 1. rok, už jsem byl účastníkem dětského tábora. Přiznám se, že jsem před odjezdem neměl ani trošku tušení, co mě čeká. Kdybyste viděli to množství tašek a různých věcí, kterými jsem byl při cestě zaskládán, možná i vás by to lehce znervózňovalo. Židlička, postýlka, hračky, jídlo, voda, elektronická chůva... Hned jsem ale pochopil...

Celý týden jsem byl obklopen novými tetami a strejdy, ale největší legrace byla stejně s dětmi. Byla jich tam spousta. Kluci, holky, ti všichni si se mnou často hráli. No někdy jsem byl samozřejmě i s maminkou.

Představte si, že každý den nás některý z dospělých provedl cizí zemí. Názvy těch zemí mi moc neříkaly, ale vy je určitě znáte: Řecko, Japonsko, Indie, Havaj, Anglie a Hňuplandie. Tu měly na starost maminka s tetou Hertou. Z jídelny udělaly letadlo a pak nás přivítaly jako letušky Minda a Pinda. Představte si, já jsem jim dělal navigátora v tom letadle a Ondra byl kapitánem.

Někdy jsem moc nechápal, proč se všichni, i maminka, oblékají do různých divných oblečků a malují se. Myslím si, že zkoušeli dělat legraci, protože děti se pak smály. Taky mě všichni pořád chválili jak pěkně papám. Tak jsem jim vždycky před každým jídlem zakřičel MŇAM a když se všichni zasmáli,

zakřičel jsem zase. A tety Světlana a Radka mě naučily papat rohlík.

Dva dny se všichni koupali ve velikém bazénu. Já měl zase svůj malinkatý s krtečkem. Ale taky dobrý. S dětmi jsme se v něm špláchali a já stejně nejvíc. S tetou Andreou zase všichni batikovali – to se balí trička, vázou provázekem a pak se barví. Já jsem si taky nebatikoval bodyčko modře a hnědě. Moc mi to sluší. Do Japonska přijeli dva strejdové, kteří nám ukázali Sumo a další bojová umění. Měli takové legrační kalhotky a veliká břicha. No skoro jako já. Andulka s Monikou, strejda Vlado a Tomáš Kosztyu si to taky zkoušeli, moc jsme se nasmáli.

Večer jsem chodil spát jako první, ale nevedlo mi to. Byl jsem většinou tak unavený, že jsem byl docela rád. Poslal jsem pusinku všem na dobrou noc, dal koupáčku v umyvadle, kaši a hají. V domě, kde jsem spal, spaly i jiné děti, tak jsem se rozhodl, že budu spát celou noc, abych je nebudil. Ony mě taky nebudily. Nevěřili byste, jak tiše chodily po chodbě a šeptaly. Když jsem ale ve středu viděl, jak se všichni chystají na ples a beze mě, řekl jsem si, že takhle ne. „V těch lodičkách se Ti mami bude špatně běhat...!“ pětkrát jsem se vzbudil a hnal maminku přes celý tábor!!! Byl to úžasný týden. Všichni kolem mě byli moc přima. Doufám, že všechny „velké“ kamarády brzy uvidím.

za Dádu Hradila jeho maminka

Prezentace na DFF

V letošním roce byla Šanci nabídnuta možnost prezentace činností, kterými se naše sdružení zabývá. Pozvání přišlo od starosty obce Horní Lideč pana Josefa Tkadlece.

Tato prezentace probíhala v rámci programu Dětského filmového festivalu ve Zlíně, jehož některé doprovodné akce se konaly právě v Horní Lidči. Díky pochopení organizátorů jsme získali vlastní stánek, ve kterém jsme návštěvníkům mohli podat informace o sdružení Šance, rozdat informační materiály a v neposlední řadě jim poděkovat za aktivní pomoc při humanitární sbírce Vánoční hvězda.

Prodej vánočních hvězd má v našem kraji tradici. Od roku 2000 je organizován na Základní škole ve Francově Lhotě a každý rok se zvyšuje počet prodaných květů. V loňském roce jsme požádali o pomoc i Obecní úřad v Horní Lidči a zaměstnance základní školy v této obci. Díky paní družinářce Petře Haspálové a jejich kolegyni a kolegů, kteří se velmi ochotně ujali organizace a propagace sbírky, se hned v prvním roce prodalo více než 200 vánočních hvězd. To, že prodej probíhá na půdě základních škol, je rovněž přínosem pro samotné žáky. Právě v čase před Vánoce, kdy je akce organizována, si mohou uvědomit, že ne všechny děti mají možnost trávit tyto svátky bez starostí v kruhu rodiny, a že je potřeba

vážit si vlastního zdraví a zdraví jejich nejbližších. Další akcí, která proběhla ve Francově Lhotě, bylo divadelní představení ochotnického spolku ze Závěšic, které shlédl plný sál spokojených diváků. Celý výtěžek ze vstupného byl věnován na konto sdružení Šance. Protože se nám podařilo oslovit i ochotníky z Karolinky, chystáme na předvánoční čas další představení. Za bezplatné poskytnutí prostor a finanční pomoc děkujeme Obecnímu úřadu ve Francově Lhotě a dobrovolným pomocníkům při organizaci činností našeho sdružení.

Hana Trlicová

Šance - v Tatrách...

To by v tom byl čert,
abychom ten Chopok nezdolali...

Vlado: „Jirko, jsi alergický na antibiotika?“

Jirka: „NEE, ja se snažím vždy vyjít s každým!!“

Jirko, na co to je? (větrná elektrárna)

Jirka: To je na převádění vzduchu z Polska na Hanou, a když je tam toho moc, tak to přepnou na zpětné chod a ženu to zase zpátky do Polska.

Je pátek ráno, 23. 9., a my ani nečekáme na zazvonění budíku, vřdyt za chvíli už uvidíme kamarády ze Šance a společně pojedeme do Tater! „Mami, bude tam Verča a Denisek? ...a ta holčička, co pořád utíká?“ (Natalka). No určitě. U Dětské kliniky FN parkují 2 autobusy. Přihlášených je 108 lidí a zájemců prý bylo ještě mnohem víc. Cesta ubíhá rychle a dobře ji zvládá i nejmladší účastník – Davídek Hradil, bezpečně připnutý v dětské autosedačce. V hotelu Junior Jasná nás přivítala p. Eva Dvořáková, která má celý rodinný víkendový pobyt na starosti. Je vidět, že si dala velmi záležet. Děkujeme Evi. Po krátkém oddychu a průzkumu okolí se rozdělujeme na 2 skupiny. Ta větší vyráží uživat vodních radovánek do aquaparku Tatrlandia. Kdo by odolal nabídce 21 tobogánů a klouzaček a dalším lákadlům? Ti ostatní, možná ti, co potřebují spíše klid a relaxaci, jedou do termálních lázní Bešeňová. U večere se pak trumfujeme, kdo si to užil víc.

Sobotní program je věnovaný vysokohorské turistice. Pokořili jsme Chopok (2024 m. n. m.) podle sil po svých nebo s pomocí lanovky. Odpoledne bylo věnováno promítání filmů ze zimního a letního rekondičního pobytu, informací o akci mezinárodní organizace rodičů onkologicky nemocných dětí ICCCP a Vánoční hvězdě atd. Většina ještě stihla využít

12

i nabídky hotelového bazénu i sauny.

V neděli jsme navštívili Jaskyňu Slobody – podle prospektů i na vlastní oči – nejhezčí jeskyni v Evropě.

Nejeden jsme přitom okusili krásu a tvrdost krápníkové výzdoby na vlastní kůži. Po obědě už zase loučení „s Denisem se teda fakt dobře rve...“. Příště ahoj na Vánoční besídce u stromečku a v roce 2006 třeba na burčáku ve Znojmě.

Petra a kluci Tenglerovi

Ve dnech 23.–25. září 2005 připravila „Šance“ rodinný víkendový pobyt pro rodiče s dětmi. Jak už bývá zvykem, všichni jsme se těšili na vzájemné setkání, tentokrát na Slovensku v Jasně v hotelu Junior. Tentokrát se odjízďelo už ráno v pátek od polikliniky v Olomouci a někteří, mezi nimi i naše rodina, se na místo dopravili vlastními auty. Cesta

ROČENKA SDRUŽENÍ ŠANCE – OLOMOUC 2005

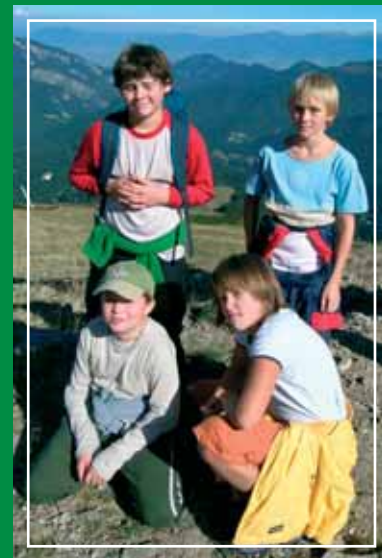
byla zajímavá a příjemná, příroda nádherná a počasí jako by nám přichystalo jeden z posledních slunných víkendů před blížícím se sychravým podzimem. Na místo pobytu jsme dorazili krátce po poledni, posilnili se vydatným obědem a ubytovali se v pěkných hotelových pokojích. Někteří nedočkavci se vydali zkoumat okolí, ostatní odpočívali po cestě a seznamovali se s bohatým programem, který byl pro nás přichystán a vyvěšen na speciální tabuli. V pět hodin se společně vyjždělo do aquacentra „Tatralandie“, které nabídlo návštěvníkům možnost koupání v krytých bazénech s teplou vodou a celou řadou zajímavých atrakcí. Příjemně osvěženi se všichni vrátili na trochu pozdní večeri, což však nikomu příliš nevadilo. Po dlouhé cestě a večerním koupání se odcházelo brzy spát, protože program na příští den byl náročný.

Po ranní sobotní snídani následoval výstup na Chopok. Zdatnější turisté vyrazili na pěší túru tam a zpět, ostatní si mohli část cesty zkrátit lanovkou. Naše rodina si trochu program změnila a vypravila se do okolí, poznávat historické památky. Zamířili jsme na Oravský hrad a zdoláním asi 300 schodů až k nejvyšší věži a zase zpět jsme se snad částečně přiblížili sportovním výkonům ostatních, kteří v tuto dobu zdolávali překážky cestou na Chopok. Příjemně unaveni, ale spokojeni jsme se setkali všichni při společném obědě, který byl kvůli náročnému programu naplánovaný až na třetí hodinu odpolední. Po kratším

odpočinku jsme se v jídelně setkali znova, při podvečerním promítání z dětských letních a zimních táborů a rekondičního pobytu v Řecku. Po následné večeři jsme se sešli v jídelně v úzkém kroužku a následovala vzájemná diskuze a výměna zkušeností z prodeje vánočních hvězd. Toto setkání bylo velmi podnětné a všechny nás utvrdilo v tom, že se angažujeme ve správné věci, že tato akce je jedinečná a přínosná a i díky výtežkům z ní se můžeme takto společně setkávat.

Nedělní ráno nás uvítalo poněkud podmračeným nebem, ale jelikož následný program sliboval návštěvu Dämenovské jeskyně Slobody, vůbec nám to nevadilo. Na prohlídku jsme se vypravili hned po snídani. Naše rodina se opět „trhla“ od hlavní skupiny, protože jsme byli zvědaví na jeskyni ledovou, která se nachází kousek níže pod jeskyní Slobody. Myslím si, že jsme byli všichni spokojeni, protože obě jeskyně vynikají spoustou nádherných vápencových útvarů a ledová jeskyně nám navíc vykouzlila neobvyklé a pohádkové scenérie ledového světa. Spokojení, ale trochu smutní z toho, že se tento pobyt blíží ke konci, jsme se po obědě vydali na zpáteční cestu k domovu. Děkujeme „Šanci“ za to, že pořádá společné víkendové pobyty a doufáme, že i toto setkání nebude na dlouhou dobu poslední, ale že se zase brzy setkáme znova. Odjížděli jsme určitě všichni spokojeni a plní nových dojmů a zážitků z krásně prožitého víkendu.

Hana Janošítková

Ušli jsme pár kilometrů, ale jestli se nenajíme, tak už ani krok!

„Mně pokřtily děti ze Šance,
ale kdo pokřtí moje miminko?“

Návštěva klokánka Haimy

Při příležitosti předání sponzorského daru pro ZOO na Svatém Kopečku se sešlo pár našich členů, aby navštívili naši známou klokanici Haimu, kterou nám přivezla ukázat Dr. Veselá před pár lety na zimní tábor ještě jako novorozeně. Počasí nám přálo a při naší procházce nás doprovázelo sluníčko. Dr. Veselá nás pustila zadní bránou a vedla nás k Haimičce. Cestou jsme potkali dva bernardýny a měli jsme možnost krmit žirafy. Byl to úžasný zážitek, žirafy se zohý-

baly tak blízko, že jsme si je mohli i pohladit po hlavě. Jedna strašně slintala, tak moc, že jí to ukápllo a trefilo to Denise Dvořáka :o). Pak už jsme přešli k výběhu klokanů, kde Dr. Veselá zašla pro Haimu, abychom jí mohli předat sponzorský dar, pár jablek a banány. Udělali jsme pár fotek, poděkovali Dr. Veselé za spolupráci a šli jsme si sednout na kafe. Potom si už šel každý sám projít zbytek ZOO a domů.

Josef Ženčák

Kontakty:

HERTA MIHÁLOVÁ – předsedkyně

Na Trati 91, 779 00 Olomouc, mobil: 777 328 099,
e-mail: herta.mihalova@volny.cz

EVA DVOŘÁKOVÁ – místopředsedkyně

Horní Lán 11, 779 00 Olomouc, mobil: 777 699 818,
e-mail: eva.dvorakova@sancecz.org

ALENA DLOUHÁ

Tučín 140, 751 16 Tučín, mobil: 737 001 662

IVANA FOLTÝNOVÁ

Lesní 71, 767 01 Kroměříž, mobil: 723 555 553
e-mail: nikca@email.cz

ZORA JEŽKOVÁ

Martinova 14, 779 00 Olomouc, mobil: 604 364 194
e-mail: zora.jezkova@ol.rozhlas.cz

SVĚTLANA KAŠUBOVÁ

Winklerova 13, 796 01 Prostějov, mobil: 605 788 471
e-mail: kasubovas@atlas.cz

HANA TRLICOVÁ

Francova Lhota 337, 756 14 Francova Lhota
mobil: 731 567 761, e-mail: trlicamiroslav@seznam.cz

ZDEŇKA WASSERBAUEROVÁ

Trávníky 1175, 765 02 Otrokovice,
mobil: 777 324 838, e-mail: b.jakesova@tiscali.cz

JOSEF ŽENČÁK

Tážaly 32, 783 78 Kozušany, mobil: 777 265 667
e-mail: josef.p@email.cz

SDRUŽENÍ ŠANCE – sdružení rodičů a přátel onkologicky a hematologicky nemocných dětí

Onkohematologické oddělení DK FN a LF UP Olomouc, Puškinova 6, 775 20 Olomouc
tel. 585 412 736, e-mail: sance@sancecz.org, www.sancecz.org, č. ú. 53839-811/0100

Humanitární sbírka „Vánoční Hvězda“ – poděkování...

ORGANIZACÍM, INSTITUCÍM, FIRMÁM A MÉDIÍM: Olomouc: Algraf, Centrum Olympia, Český Rozhlas, ČTK, Florcenter s.r.o., FTK UP, Fakultní nemocnice, Galerie Caesar, Gymnázium Čajkovského, Hygiena, Krajský úřad – odbor životního prostředí, Laboratoře Mikrochem, McDonalds, Mladá Fronta Dnes, MŠ Na Trati, Obchodní centrum Haná, Olomoucký den, Rádio Haná, Rádio Hity, Solné mlýny, Televize Morava, Tiskárna TINA, Zdravotní ústav, Základním školám: Hněvotín, Náměšť na Hané, Fr. Stupky. **HRANICE:** Café Bar na Zámku, Ekoltes, Městský úřad. **LITOVEL:** Gymnázium J. Opletala, Městský úřad. **OTROKOVICE:** SZŠV Staré Město, ZŠ Nivnice, ZŠ Hluk, ZŠ Zálešná, Aliachem – Fatra Napajedla. **PŘEROV:** Hypernova. **PROSTĚJOV:** Finanční úřad, Skanska DS. **UHERSKÉ HRADIŠTĚ:** Gymnázium, Obchodní akademie, SOU J. z Poděbrad, DM Uherský Brod. **VSETÍN:** Městský Úřad Francova Lhota, MÚ Horní Lideč, ZŠ Francova Lhota, ZŠ Horní Lideč, ZŠ Karolínka, ZŠ Nový Hrozenkov, SOU Vsetín, Loana Kelč. **ŠUMPERK:** Gymnázium, Plynárenská firma Radniční ul., SZŠ. **ZÁBŘEH:** ČS, Gymnázium, prodejna Ledňáček, Klub Zábřeh, Knihkupectví Patka, kostely: Chromeč, Lesnice, Leština, Postřelmov, Sudkov, Zábřeh, MŠ Pohádka, MŠ Severáček, Prodejna Dárky-styl-inspirace, Střední škola sociální péče, Střední automobilní škola, ZŠ Bohdíkov, ZŠ Dubicko, ZŠ Hanouskova, ZŠ Hrabova, ZŠ Jedlí, ZŠ Jestřebí, ZŠ B. Němcové, ZŠ Olšany, ZŠ Severovýchod, ZŠ Školská, ZŠ Štítý, ZŠ Vikýřovice. **ZLÍN:** Gymnázium Lesní čtvrť, Gymnázium Tř. Bati, SPŠ, SZŠ, Baťova nemocnice – transfuzní stanice. **JEDNOTLIVCŮM:** aktivním koordinátorům akce z řad členů Sdružení Šance, J. Benešová, p. Beranová, S. Bílá, p. Ficnarová, D. Hanousková, P. Haspalová, p. Horáčková, O. Horylová, p. Hubalová, Oldřich Janhuba, Marie Janků, d. p. Jašek, p. Kašpárková, H. Klímková, p. Knápková, p. Kočová, p. Kovářová, p. Labudová, L. Látalová, p. Macháčková, K. Matuš, p. Mlýnková, L. Nevtipová, H. Novotná, Z. Novotná, A. Ondrušová, p. Opravilová, J. Peková, p. Poláchová, p. Richterová, M. Riznerová, p. Skoupilová, p. Strapková, p. Srovnalová, A. Švecová, d. p. L. Vaďura, J. Veiglerová, O. Vilímková, J. Vilímková, p. Vojtášková, p. Vybíralíková, p. Vyoralová, p. Vysoudilová, B. Vyroubalová, H. Vyroubalová, Luděk Tempír, p. Tomášková, p. Zásmětová.

Sdružení ŠANCE děkuje firmě EVERLIFT nejen za podporu, ale i za oporu!

Sdružení ŠANCE děkuje vydavatelství časopisu PEDIATRIE PRO PRAXI a tiskárně TRIFOX Šumperk za podporu při vydání ročenky

SOLEN
VYDAVATELSTVÍ LÉKAŘSKÝCH ČASOPISŮ

TRIFOX
TISKÁRNA A DIGITÁLKA

HUMANITÁRNÍ AKCE NA POMOC ONKOLOGICKY A HEMATOLOGICKY NEMOCNÝM DĚTEM

VÁNOČNÍ HVĚZDA

ŠANCE PRO TĚŽCE NEMOCNÉ DĚTI

PRODEJ SE USKUTEČNÍ OD 22. 11. 2005
V RŮZNÝCH MĚSTECH NA MORAVĚ

Výtěžek bude věnován
hemato-onkologickému oddělení
Dětské kliniky LF UP a FN Olomouc

Děkujeme, že nám pomáháte
na pouti za zdravím

